

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 50 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (^(?)) (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1307/2013”) należy interpretować w ten sposób, że zezwala on państwu członkowskiemu na ustanowienie jako kryterium kwalifikowalności wymogu, że beneficjent pomocy musi prowadzić w sposób nieprzerwany działalność rolniczą jako działalność podstawową oraz jako przedsiębiorca indywidualny od dnia złożenia wniosku o wypłatę 90 % pomocy do końca okresu prowadzenia gospodarstwa?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na to pytanie, czy wspomniane kryterium kwalifikowalności należy interpretować jako zobowiązanie podjęte przez beneficjenta?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na drugie pytanie prejudycjalne, czy art. 64 ust. 1 i art. 77 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (^(?)) (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku niewykonania zobowiązania można zastosować karę administracyjną, której kwotę należy określić z uwzględnieniem zasady proporcjonalności na podstawie art. 64 ust. 4 lit. b) i art. 77 ust. 4 lit. b) tego rozporządzenia, to znaczy, że przepisy te należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które nakazuje odzyskanie całej pomocy bez uwzględnienia okresu, którego dotyczy niezgodność?
- 4) Czy art. 64 ust. 2 lit. e) i art. 77 ust. 2 lit. e) [rozporządzenia nr 1306/2013] należy interpretować w ten sposób, że „niezgodność [...] nieznaczna” obejmuje sytuację, w której beneficjent pomocy nie przestrzegał przez 176 dni w ciągu pięcioletniego okresu zobowiązania przepisu dotyczącego utrzymania działalności podstawowej, biorąc pod uwagę, że przez cały ten okres prowadził on jedynie działalność rolniczą, z której uzyskiwał dochody?

(⁽¹⁾) Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania.

(⁽²⁾) Dz.U. 2013, L 347, s. 608

(⁽³⁾) Dz.U. 2013, L 347, s. 549

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 listopada 2022 r. w sprawie T-655/19, Ferriera Valsabbia i Valsabbia Investimenti/Komisja, wniesione w dniu 18 stycznia 2023 r. przez Ferriera Valsabbia SpA i Valsabbia Investimenti SpA

(Sprawa C-29/23 P)

(2023/C 94/30)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Ferriera Valsabbia SpA, Valsabbia Investimenti SpA (przedstawiciele: D. Fosselard, avocat i avvocato, D. Slater, avocat i solicitor, G. Carnazza, avvocata)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 9 listopada 2022 r. w sprawie T-655/19 Ferriera Valsabbia i Valsabbia Investimenti/Komisja;
- wydanie ostatecznego orzeczenia, zgodnie z art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości, obejmującego stwierdzenie, w zakresie dotyczącym wnoszących odwołanie, nieważności decyzji Komisji C(2019) 4969 final z dnia 4 lipca 2019 r. dotyczącej naruszenia art. 65 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, wydanej w sprawie AT.37956 – Pręty zbrojeniowe;

— zgodnie z art. 138 regulaminu postępowania obciążenie Komisji kosztami postępowania zarówno przed Sądem, jak i Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą na jego poparcie trzy zarzuty.

Zarzut pierwszy: Naruszenie art. 266 TFUE. Naruszenie art. 14 i art. 27 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2003 ⁽¹⁾ oraz art. 11, 12 i 14 rozporządzenia nr 773/2004 ⁽²⁾. Błędne i wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie. Brak rozstrzygnięcia. Oczywiste naruszenie prawa i oczywisty błąd w ocenie.

Sąd dopuścił się oczywistego naruszenia prawa i błędnie uzasadnił swój wyrok, nie wypowiadając się kilkakrotnie w przedmiocie niektórych zarzutów podniesionych przez wnoszące odwołanie, w części, w której uznał, że Komisja, dokonując reorganizacji przesłuchania co do istoty sprawy w 2018 r. w obecności przedstawicieli państw członkowskich, usunęła uchybienie proceduralne zakwestionowane przez Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 21 września 2017 r., Ferriera Valsabbia, Valsabbia Investimenti i Alfa Acciai/Komisja, w sprawach połączonych C-86/15 P i C-87/15 P.

Zarzut drugi: Błędna wykładnia i naruszenie art. 6 EKPC oraz art. 41 i 47 karty. Oczywiste naruszenie prawa i nadużycie władzy. Brak rozstrzygnięcia i naruszenie art. 296 TFUE.

Sąd wykluczył, by czas trwania postępowania, zarówno w odniesieniu do samego etapu administracyjnego, jak i całego postępowania, był nadmierny i że ten czas trwania naruszył prawo wnoszących odwołanie do obrony, przez co naruszył prawo i dopuścił się oczywistego błędu w ocenie, a pod pewnymi względami, nie rozstrzygając niektórych zarzutów podniesionych przez wnoszące odwołanie wobec decyzji Komisji, błędnie uzasadnił wyrok.

Zarzut trzeci: Naruszenie art. 296 TFUE. Błędne i wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie wyroku. Brak rozstrzygnięcia i oczywisty błąd w ocenie.

Sąd ponownie dopuścił się oczywistego naruszenia prawa, oczywistego błędu w ocenie oraz błędnie uzasadnił wyrok, uznając, że decyzja Komisji była wystarczająco uzasadniona.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE (Dz.U. 2004, L 123, s. 18).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 listopada 2022 r. w sprawie T-656/19, Alfa Acciai/Komisja, wniesione w dniu 18 stycznia 2023 r. przez Alfa Acciai SpA

(Sprawa C-30/23 P)

(2023/C 94/31)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Alfa Acciai SpA (przedstawiciele: D. Fosselard, avocat i avvocato, D. Slater, avocat i solicitor, G. Carnazza, S. D'Ecclesiis, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 9 listopada 2022 r. w sprawie T-656/19 Alfa Acciai/Komisja;